

Na sobotu 5. ledna letos vyšlo podle plánu zdolání nejvyššího vrcholu Beskyd, zvaného Lysá hora s výškou 1324 m. A jak se snažíme vyhýbat rutině nebo notoricky známým trasám, tak byla letos zvolena zase jiná trasa. Vlakem z Paskova na nádraží ve Frýdku-Místku, odkud nás autobus vyvezl směr Visalaje, odkud jedna z dalších tras také vede. Leč až tam jsme nedojeli, snad někdy v příštích letech. Z rozcestí Lysá hora, jinak též Papežova, vede nahoru asfaltová cesta, a my měli za to, že tudy půjdeme. Jaké bylo překvapení, když po cca 200 m cestička zahla do prudkého kopce nahoru lesem. Stezka byla po nočním sněžení netknuta šlápou. Nezbyvalo než zatnout zuby a drát se směrem nahoru spolu s ostatními turisty, kteří ji zřejmě znali. Sněžilo stále a již k napadanému sněhu přibýval další. Cesta vedla lesem po úzkém, vyšlapaném chodníčku, s úseky, kdy se nohy do čerstvého sněhu bořily až ke kolenům. Ani Lysé hory znalí se nemohli zorientovat, kudy cesta vedla. Když jsme postupovali dále, začal být vidět alespoň vrchol. Situaci ještě komplikovali skialpinisté, kteří se vynořili různě, zezadu, z lesa, z boku, aby nás za pomoci lyží ve stoupacím režimu předběhli a pelášili dále. V určitém místě jsme vyšli z lesa a před námi se otevřely konečně známá místa, rozcestí před Zimným a vzadu jižní sjezdovka, poslední úsek našeho výšlapu. A že trvale foukal studený vítr a stále padal sníh, nebylo důležité. Do cíle dorazili všichni, kteří vyšli, k žádným ztrátám na životech během výšlapu nedošlo. Posezení v chatě Maraton bylo zaslouženou odměnou za útrapy. Fotografie u Mohyly nikdy nesmí chybět, pohlazení vrcholového bodu v to počítaje, tím že jsme vyšli relativně dříve, ještě se dalo vše v klidu udělat. A když vám fotku udělá jeden ze skupiny turistů jen v čelence, trenýrkách a botách, jste rádi za každou část oblečení, kterou máte na těle. Zpáteční cestu přes Lukšinec lemovaly davy poutníků, kteří Lysou zdolávali v rámci novoročního výšlapu z Ostravice, a vždy každého potěší fakt, že my už směřujeme dolů, zatímco ostatní mají značnou část do kopce ještě před sebou. Na trase do Malenovic byla ještě „povinná“ zastávka u Veličků a zakončení v hotelu Rajská bouda. Stejný způsob dopravy byl i na zpáteční cestě. Letos, nejen kvůli sněhové nadílce, neznámé cesty a celkové pohody, se jednalo o jeden z nejkrásnějších výšlapů z posledních několik let. Akce se zúčastnilo 10 účastníků, po dvou letech bez psa.

